

STAČILO!

KOALICE KSČM, SD-SN A OSOBNOSTÍ

Dovolte mi poděkovat vám za podporu nejen na ulicích, besedách, sociálních sítích, v mailech či dopisech. Tato podpora je totiž už taková, že ji nemohla ignorovat ani ČT, neboť v průzkumu Kantaru a Data Collectu vyšel potenciál pro STAČILO! celých 13,5 %, což je nejen nejvíce z mimoparlamentní opoziční scény, ale je to i více než mají některé parlamentní strany!

Potvrdilo se tak to, co tvrdíme už od vzniku uskupení STAČILO! v loňském roce. Je to nejsilnější alternativa ke sněmovní opozici i roztržité mimoparlamentní scéně. Zároveň bych vás ale v tomto ohledu ráda upozornila, že tento průzkum využijí různí hejtři a politická konkurence k trapným a odporným urážkám a lžím. Nenechte se tím odradit, protože oni mají za cíl pouze jedno – rozdělit nás a pod pláštíkem krásných keců opět napomoci pětikoaliční vládě k tomu, aby neměla žádného tvrdého oponenta. **Nedovolme jim to – volme už 7. a 8. června č. 26 – STAČILO!**

Pomáhal uprchlíkům, teď je chce vrátit Z úst Petra Fialy v posledních dnech slyšíme silácká slova o tom, jak chce Česká republika odradit nelegální migranty od toho, aby do Evropy vůbec přicházeli, a jak musíme postupovat nad rámec migračního paktu. Jak zajímavé, že nyní, měsíc před volbami, představitelé všech vládních stran v čele s Vitem Rakušanem, který neudělal vůbec nic pro to, aby pro naši zemi vyjednal jakoukoliv výjimku v migračním paktu, nyní tvrdí, jak musí Česká republika i EU řešit migraci důrazně. Tedy všichni, snad kromě Danuše Nerudové, která si ještě nestihla všimnout, že migranti existují.

Až se budete za necelý měsíc rozhodovat, komu odevzdáte svůj hlas ve volbách do Evropského parlamentu, vzpomeňte si na to, že před volbami vás vždy chtějí nejvíce chránit ti, kteří celou situaci způsobili.

Podívejme se např. na názorový veleteč poslance Ondřeje Koláře z TOP 09. Ten na začátku konfliktu na Ukrajině tvrdil, že Česko musí připravit plán pomoci uprchlíkům z Ukrajiny a musí být připraveno jim pomoci. Jen připomínám, aby to bylo úplně jasné – Kolářova strana je součástí koalice, která v ČR v uplynulých dvou a půl letech vládne pohodlnou většinou. Většinou, která jí umožňovala vytvořit přesně takový plán pomoci, o jakém Ondřej Kolář před dvěma lety mluvil. Co tedy říká Kolář nyní, po dvou letech? Nyní chce Kolář vrátit zpátky do vlasti Ukrajince, které tu před dvěma lety tak aktivně vítal. Pokud měla být pomoc Ukrajincům zaměřena na jinou část obyvatelstva než na bojeschopné muže, kde byl tedy v uplynulých dvou letech ten plán pomoci, o kterém Kolář mluvil, a který vláda jeho strany mohla připravit a uplatňovat?

Proč najednou slyšíme slova o vracení uprchlíků zrovna měsíc před volbami, když na to vláda Petra Fialy měla celé dva roky a se situací na Ukrajině neudělala vůbec nic, tedy kromě neustálého zbrojení, ve kterém jsme v přepočtu na HDP v uplynulých letech předstihli i Spojené státy? Takže až zase příště uslyšíte od podobných Kolářů slova o nějakých plánech, vzpomeňte si, kolik toho pětikoalice pro řešení krize udělala v uplynulých dvou letech, nebo třeba na to, jak se v minulosti Kolář neostýchal nazývat demonstrovající občany spinou.

Žijeme prý v ráji na zemi. Kampaň, ve které se strany pětikoalice snaží vyhlat z mizérie, do které nás uvrhly během dvou a půl let svého asociálního vládnutí, ostatně odstartoval už v prosinci premiér Fiala, který tehdy ve svém tweetu občanům České republiky vzkázal, že »patříme k nejrozvinutějším státům na naší planetě, ekonomicky a vlastně z jakéhokoliv hlediska. Kvalita našich veřejných služeb je vysoká, a to i ve srovnání s bohatšími zeměmi,« a tak si vlastně nemáme na co stěžovat. Což o to, ale prakticky veškerá čísla tohle jeho tvrzení vyvracejí.

Jaká je tedy realita? Za uplynulých 20 let v EU narostly náklady na bydlení včetně vody, energie a paliv, v průměru téměř na dvojnásobek: +94 %. V České republice? PLUS neuvěřitelných 196 %. Podobně jako u nákladů na bydlení je na tom naše země i ve srovnání celkových běžných nákladů na život. Ty v EU narostly v průměru o 59 %, zatímco u nás téměř o 90.

Alarmující je také fakt, že vůbec nejvyšší nepoměr v růstu cen mezi ČR a Evropskou unií je v nákladech na zdravotní péči, která je tak pro naše obyvatelé stále nedostupnější, a i přes vysoké náklady se musí lidé v České republice v posledních letech potýkat s nedostatkem základních léčiv. Zdaleka se přitom nejedná o problém, který by již ministerstvo zdravotnictví vyřešilo. Naopak, v případě rizika nedostatku některých léků ministr Válek ještě mlží, o které přípravy se jedná.

Připravme se na výmluvy a lži

Ovšem zpátky k celkové ekonomické situaci země. Častým argumentem pětikoalice, a že jej před volbami určitě ještě uslyšíme, je konstatování, že se jedná o dlouhodobé statistiky, na které poslední roky Fialova vládnutí nemají vliv. Připomeňme si v této souvislosti Fialův předvolební výrok z roku 2021, kdy tvrdil, že nižší a jednodušší daně znamenají bohatší Česko, aby následně jeho vláda daně zvýšila a zkomplikovala a nadále tak prohloubila v posledních 20 letech rostoucí propast mezi námi a Západem. Propast, kterou dobře demonstruje např. také cena nájemního bydlení. Mnohdy totiž slyšíme argumenty politiků o tom, že vlastní bydlení je českou specialitou, že by vlastně nemělo být žádnou samozřejmostí a že bydlet v nájmu je v jiných zemích mnohem běžnější. Dostupnost nájemního bydlení v Praze je přitom ve srovnání s dalšími evropskými metropolemi nejnižší. Analýza Institutu plánování a rozvoje Praha totiž odhalila, že zatímco v Mnichově a Varšavě Nemyslíte, že jdávají lidé ze svého platu na bydlení cca čtvrtinu a ve Vídni dokonce jen 12 %, v Praze nájemní poplatky až 40 % mzdy obyvatel.

Je třeba už této sebrance říct STAČILO!

Klán (KSČM): "Zakázané" osvobození 1945?

S blížícím se výročí konce druhé světové války v Evropě se objevují spekulace o tom, kdo Československo vlastně osvobodil. U Slovenska, tehdy fašistického klerikálního státu, je to jasné. U Česka, na pozadí současného ruskoukrajinského konfliktu, to podle mnohých pravicových politiků není tak jednoznačné. Byli by prý nejradyji, kdyby tanky přijely z Plzně, a ne z opačné strany. Jenže jak se postavit k faktu, že součástí Rudé armády byli i českoslovenští vojáci?

Ti přeci šli z dalekého Buzuluku až do Prahy. Má být tím pádem i Svobodův čs. armádní sbor vnímán jako těleso, které se dopouštělo válečných zločinů, když bylo součástí Rudé armády? Jak nám dnes předkládají média, aby se upozadilo bombardování Prahy nebo Plzně letectvem armády USA? Co má ale společného páchaní válečných zločinů s oslavami konce druhé světové války? Snad jen to, že součástí tehdejších ukrajinských frontů byli jak Rusové, tak i Ukrajinci. Pokud by snad někdo chtěl opět rušit slavnostní připomínku osvobození Rudou armádou jen proto, že Rusko dnes válčí s Ukrajinou, tak by musel zajisté zrušit i plzeňské Dny svobody. Nehledě na to, že se tam nemává jen americkou, ale i nacistickou vlajkou. Ale prý si to všichni špatně vykládáme.

Pokud tedy logiku výkladu válečných zločinů použijeme na oslavy osvobození, které probíhají v Plzni, tak i zde musí být v tomto případě zrušeny. Přeci jen i USA v minulosti páchaly válečné zločiny. Od Vietnamu po Irák. Nebo tomu snad tak nebylo? Válečné zločiny nelze rozdělovat na hodné (americké) nebo špatné (ruské) válečné zločiny.

Osvobozování naší vlasti je ale v současné době zahaleno do tajemna. Nesmí se mluvit příliš nahlas o tom, že nás většinou osvobodila armáda, složená přinejmenším z vojáků patnácti národností, z nichž některé jsou dnes zastoupeny v EU i NATO. Dokonce se mlčí i o tom, že většinu naší republiky osvobodil 2. ukrajinský front pod velením maršála Malinovského, tedy ryzího Ukrajince. Jehož součástí byli i rumunští vojáci. Do Prahy navíc přijela 4. tanková armáda pod vedením armádního generála Leļjušenka.

Jenže namísto piety se památníky a sochy našich osvoboditelů ničí nebo přímo odstraňují. Dokonce to dochází tak daleko, že některé památníky jsou přebarveny do barev ukrajinské vlajky. Tedy na modro-žluto, alespoň v roce 2022 tomu tak bylo. Jako kdyby někdo hanobil památníky americké armády. Kdyby se tak stalo, to by bylo pozdvižení. Když se hanobí památníky osvoboditelů z Východu, tak se buď mlčí, nebo tleská. Jak smutné.

Uvědomuje si někdo z vládnoucí pětidemoliční vlády, ale i opozičního hnutí ANO, že v osvobozovací armádě, která přišla z Východu, bylo rovněž mnoho Čechoslováků? Ostravská operace byla dílem armády, které velel Ludvík Svoboda, a nemá nic společného s tím, co se nyní děje na Ukrajině. Nebo i na tohle se už zapomnělo?

My všichni máme být právem hrdí na to, kdo nás osvobodil, a je jedno, odkud byl. Je potřeba poděkovat všem spojencům. Tedy jak těm z Východu, stejně i těm ze Západu. Nesmíme zapominat i na partyzány, kteří na našem území bojovali za naši svobodu. Souběžně s tím ale nesmíme také zapomenout na nevinné oběti, které způsobilo americké bombardování Brna, Plzně a jiných měst. I to je totiž nedílnou součástí dnes „zakázaného“ osvobození v roce 1945. Pokud tedy někdo dnes zpochybňuje oslavy osvobození z Východu, de facto se přiklání na stranu totality, protože popírá vlastní historii.

Český jazyk pláče a my mu neumíme ani utřít slzu!

Víte, co to znamená »spawnout«? Nebo »čítnout«? Či »čestka«? Nebo když někoho »killnete«? Mladá generace se tak baví normálně. Bohužel. A pokud vy, jakožto rodiče či prarodiče neznáte význam těchto paskvilů a zprznělin, pak jste sto let za opicemi. A možná ne sto, ale třeba i milion.

Je tu fenomén dnešní doby. Youtubeři. Influenceři. A bůhví kdo ještě. Že se nechytáte? Jakmile nejste na »instáči«, jako byste nebyli. Vzpomínám si na jednu slavnou komedii a nezapomenutelný výrok »Vrať se do hrobu«. Asi bych se tam i vrátil, kdyby...

O přejímání slov z cizích jazyků, jakožto absolvent oboru český jazyk na Univerzitě Karlově, něco vím. Má se řídit určitými pravidly, ale když jen »na síti« vezmete anglický výraz a pak k němu jen tak přihodíte českou příponu, je to, jako byste chtěli zkřížit psa a kočku jen proto, že je máte oba doma a že jste líní hledat jim zvíře jejich druhu.

Taková je dnes mladá generace.

Nezazlívám jí to. Ví, jak jsem diskutoval s mnoha novodobými »puristy« o přejímání slov do českého jazyka. Nemáme používat slova jako gólmán? Ofsajd? Nebo image? Ale když budu psát text o sportovním utkání a pořád tam bude dokola jen slovo brankář, nebude to ono. Budu se opakovat, jako kdybych měl malou slovní zásobu. Občas chce přidat nejen synonymum »gólmán«, ale třeba i něco obrazného – třeba strážce svatyně, což už však vnímám jako klišé na n-tou.

Co tím chci říci? Že když přejmeme cizí slovo, nemusí to být na škodu. Vždyť koho by napadlo, že i taková základní slova, jako jsou »škola« nebo »křída«, nejsou od původu česká? Jenže něco jiného je, když za každou cenu chcete pravidla českého pravopisu napasovat na slovní základy z – především – angličtiny. A stále více nám to – bezděky – vnučují lidé z moderní doby. Mladí lidé. Držím jim všem palce. Ale pokud nebudeme ctít svoje tradice (a mezi ně patří i jazyk jako základní bohatství národa), pak si nezasloužíme pozitivní budoucnost.

Zkusme nepřebírat pitomosti z úst někoho, kdo nemá žádné vzdělání a mnohdy ani inteligenci, zato mu však nechybí šarm pro mladší generaci. Vysvětleme to i našim dětem. Vždyť náš jazyk dnes pláče. A ostatně se nedivím minulému parlamentu, že v něm byly síly, které se snažily prosadit zákon o českém jazyce. Byl by zapotřebí. Sakra že jo...!

Petr Kojzar

Vítr jeho dílo neodvál

Miluji Smetanovu symfonickou báseň *Mou vlast*. Zvláště pak jeho *Vltavu*. Tiše poslouchám a vidím před sebou, jak se z potůčku mění v řeku, jak obtéká Český Krumlov, dotýká se Českých Budějovic, aby se za Týnem spojila s Lužnicí a voráři se pokoušeli udržet na nohou projíždějce Svatojánskými proudy, aby ukázala svou majestátnost v Praze a nakonec, u Mělníka,

udělala z Labe řeku. Ta symfonie doslova zpívá a místa, jimiž řeka protéká, zvýrazňuje pro nás melodiemi neprostými kouzeli.

Nechce se věřit, že poslední části *Mé vlasti* vytvořil již hluchý skladatel za svého pobytu v Jabkenicích u rodiny své dcery. Když mohl poprvé zaslechnout potlesk za celé vyznění díla, musel nadšením, jež vyvolalo, vnímat jen očima. Bylo to dva roky před smrtí, v roce 1882.

A ona smrt? Dostihla ho v pražských Kateřinkách, kam ho z Jabkenic dovezli. To už psychická nemoc zastínila i jeho hudební představitelství a oddělila ho navždy od jeho milované hudby. Jeho smrt pro národ se ukázala jako velká a nenahraditelná tragédie. Jsou totiž díla, která může vytvořit jen jeden a ten když »odejde«, »odchází« i naděje na vznik ještě dalších kapitol, které by navždycky obrazně řečeno hladily a přinášely klid a mír do našich domovů. Ne u každého jména bychom něco podobného mohli napsat. Spíše bych řekl, že je to možné jen výjimečně. U jmen jedinečných tvůrců. Jedním z takových byl také Bedřich Smetana.

Tedy, onoho 12. května 1884, možná jen část společnosti pochopila, že odchází génius. Boj o národní a »moderní« však už hořel. Byl to nesmyslný boj. Čas potvrdil, že mnohé, co tehdejší společnost pokládala za moderní, byla jen módní vlna, kterou vítr brzy odvál pryč. Moderní totiž nikdy nebylo protinárodní. Lidé pochopili, že protinárodní může být jen kosmopolitní, které si neváží národních tradic. Smetana patřil k národním a moderním proudům. Proto dodnes jeho dílo patří mezi významné národní a světové dědictví. A jeho cyklus *Má vlast*? Těžko bude někdy »nahrazen« jiným srovnatelným dílem. Stejně jako velikost jeho muzikantského umu...

Jaroslav Kojzar

Pevnost jako řešeto

Evropa je připravena posilovat svoji vojenskou přítomnost na východní hranici, aby zabránila možné ruské invazi. Hovoří se například o trvalém přesunu německé brigády na území Litvy. Podle litevského ministra obrany se přesun hlavních formací uskuteční v příštím a v přespříštím roce. Mezitím ovšem probíhá bez větší pozornosti masová invaze migrantů přes jižní hranice Evropy. Zatímco z jednoho směru bude Evropa své hranice obrňovat, protože prý nic jiného nemůže dělat, z jiných stran budou stále propustnější, protože se s tím prý nedá nic dělat.

Ve výsledku to sice působí trochu podivně, ale evropská politika tak prostě funguje. Chová se tak již delší dobu. V letech 2014 až 2019 se pět let hovořilo o vybudování evropského pilíře sociálních práv. Po celé ty roky se naprosto vážně debatovalo v mnoha komisích a subkomisích i na plénech o tom, že je nutno zajistit všem lidem v EU stejný přístup na trh práce, pro všechny vytvořit stejně spravedlivé pracovní podmínky a všem zaručit účinnou sociální ochranu. Diskutovalo se o tom do neuvěřitelných detailů. Nevyřešilo se vlastně jen pár drobností. Například to, jakým způsobem a z čeho budou navržená opatření financována, či jaký bude právní status těchto opatření. Zda se bude jednat o zákonné normy, anebo jen o nezávazná doporučení. A také nebylo jasné, kdo bude celý projekt celoevropsky prosazovat, když tehdy platilo a stále platí, že odpovědnost za politiku zaměstnanosti a za sociální politiku mají jednotlivé členské země, které přitom nejsou všechny stejně bohaté ani stejně zadlužené.

V letech 2019 až 2024 už po evropském pilíři sociálních práv neštěkl ani pes. Ti sami lidé, kteří ničeho nedosáhli v oblasti sociálních práv, začali se stejným nadšením řešit ekologické problémy. Zákazy a příkazy v oblasti zelené politiky jdou opět až do nejmenších detailů. Dokonce se začíná rýsovat také to, kdo to tentokrát zaplatí. Zafinancují to ze svého ti sami zaměstnanci, kterým se ještě nedávno slibovalo, že začnou více vydělávat a budou sociálně lépe ochráněni než dosud. Nevyřešeno opět zůstává jen pár drobností. Například přechod na elektromobilitu ani v nejménším neřeší hlavní ekologický problém dopravy, tedy její obrovské nároky na prostor. Z ekologického hlediska je docela jedno, na jaké palivo budou jezdit sem a tam Evropou kamiony, pokud se jako dosud bude jateční dobytek v jedné zemi pást, na druhý konec Evropy ho zavezou na porážku, opět v jiné zemi maso rozporcují a v nějakém dalším členském státu ho budou balit, aby vše dodali do supermarketů někde v cizině. Už v 80. letech minulého století byl naprosto stejný postup popsán v případě výroby mléčných produktů a dneska už tak vlastně funguje výroba a distribuce téměř čehokoliv.

Je vysoce pravděpodobné, že ti sami činitelé, kteří tak systémově řeší ekologické problémy, přejdou nyní k řešení jiného odstínu zelené. Nechají ekonomiku zazelenat tím, že budou podporovat její militarizaci. Zase se zopakuje to, co už známe. Lidem se naslibovaly pracovní a sociální jistoty, aby se jim po pár letech oznámilo, že domnělá záchrana planety je bude bolet a mnozí z nich přijdou o práci. Nyní jde o něco podobného, tentokrát v zeleném. Ekologizace výroby a spotřeby má zachránit přírodu, aby byla v dobré formě, až ji zaplaví bojová technika. Nejde to prostě zařídit jinak, protože diplomacie se proměnila ve známku slabosti a mír se stal krajně podezřelým, ne-li přímo sprostým slovem.

Evropa se tedy změní v něco, co bude z jedné strany vypadat jako nedobytná pevnost, z jiných stran bude fungovat jako děravé řešeto. Je to v logice jejího dosavadního vývoje, takže je to vlastně úplně normální. Pokud by zcela náhodou přece jen časem vznikl někde kolem Hamburku chalífát, jak se toho nedávno dožadovala tisícovka evropských občanů, měli by jeho obyvatelé jistotu, že alespoň ve směru od Litvy jsou díky po zuby vyzbrojené německé brigádě spolehlivě chráněni.

Jan Keller

Zachraňme české potraviny na našem talíři! Heslo zemědělců pro 22. květen

»Zachraňme české potraviny na našem talíři« nebo »Už toho máme dost« budou hesla nadcházejících protestů zemědělců, na kterých se shodli zástupci Zemědělského svazu ČR, jako hlavního organizátora aktivit, Agrární komory ČR a dalších nevládních organizací sdružujících české zemědělce.

Protesty proběhnou 22. května v Praze jízdou zemědělské techniky v dopoledních hodinách, demonstrací před Úřadem vlády v odpoledních hodinách a celodenním happeningem pro veřejnost na pražské letenské pláni. Načasování před volbami do Evropského parlamentu má za cíl poukázat na kritický stav českého zemědělství a evropské a české vlivy, které k neúspěšnému stavu přispěly.

»Zemědělství je jedním z hlavních témat nadcházejících voleb do Evropského parlamentu. Námi plánované protesty proto mají být formou vyjádření nesouhlasu s dosavadním vedením agrární politiky českého státu a také ze strany orgánů EU. Dopady vidíme dnes a denně na našich polích, likvidovaných sádkách, v živočišné výrobě a mizejících provozech. Vše, na co jsme upozorňovali, se již stalo nebo se právě děje. Proto toho už zemědělci mají dost,« řekl **Martin Pýcha**, předseda Zemědělského svazu ČR.

Jízdy, demonstrace i happening

Zemědělský svaz ČR byl iniciátorem a je hlavním organizátorem protestních akcí, které se plánují na 22. května. »Scénář aktivit schválilo představenstvo Zemědělského svazu ČR již 17. dubna 2024 a potvrdilo ho i představenstvo Agrární komory ČR společně s dalšími nevládními organizacemi. Počítáme při tom se dvěma akcemi. Jedna je hlavní demonstrační a zahájíme jí protestními jízdami zemědělské techniky během dopoledních hodin. Odpoledne, v době zasedání vlády, proběhne demonstrace přímo před Úřadem vlády ČR,« řekl Pýcha a dodal: »Zároveň chceme problematiku zemědělství, se kterou se potýkáme v naší každodenní realitě přiblížit i lidem. Z toho důvodu jsme se rozhodli pro happening pro veřejnost na pražské Letné, při kterém chceme zajímavým způsobem nabídnout informace, edukaci i zábavu. Mimo jiné bude možné ochutnat české potraviny a výrobky z nich, nebo se zúčastnit vědomostního kvízu či soutěže pro malé i velké návštěvníky.«

Happening na Letné proběhne od 11 do 18 hodin. Na místě bude možné podepsat i petici na podporu českých zemědělců, za kterou stojí Zemědělský svaz ČR a další nevládní organizace zastupující české agrárníky.

Během jízd zemědělské techniky bude využit větší okruh než při předchozích demonstracích, zahrne i jízdu kolem ministerstva zemědělství. »Očekáváme, že do Prahy přijedou stovky kusů zemědělské techniky a tisíce zemědělců. Podpoří nás ale také potravináři, myslivci a další společnosti, které jsou na zemědělství navázány, jako prodejci techniky, výrobci krmiv a mnozí další,« uvedl Pýcha s tím, že zemědělce mrzí, že budou v Praze komplikovat dopravu. Naopak příjemně strávený čas nabízí chystaný happening na Letné.

»Kromě vzdělávacích a zábavných aktivit se budeme snažit vysvětlit, proč protestujeme a že je výroba lokálních, českých, kvalitních potravin zájmem nás všech. Aby si naše země zachovala schopnost uživit náš národ a aby měl kdo pečovat o krajinu. Zemědělství je poslední obor, který je ještě stále v českých rukou a chceme, aby to tak zůstalo i nadále,« doplnil Pýcha.

Požadavky zemědělských nevládních organizací:

- 1) Splnění slibu vlády z 8. 6. 2022 na spuštění programu na podporu zaměstnanosti na venkově formou slevy na sociálním pojištění.
- 2) Splnění slibu vlády z 8. 6. 2022 na navrácení národních dotací na úroveň roku 2022 ve výši 5 miliard korun.
- 3) Snížení daně z nemovitých věcí na zemědělskou půdu na úroveň roku 2023 nebo nezdaňování evropských dotací, což pomůže snížit náklady v době propadajících se cen.
- 4) Aktivní řešení přebytku základních zemědělských komodit na evropském trhu, a to omezením dovozu ze třetích zemí, podporou exportu z Evropské unie a větší spotřebou v rámci obnovitelných zdrojů energie. iportal Foto Josef Šenfeld

Ceny opět míří vzhůru aneb Jak je to vlastně s tou »zvládnutou« inflací

Spotřebitelské ceny se u nás v dubnu meziměsíčně zvýšily o 0,7 procenta a proti loňskému dubnu stouply o 2,9 %. Inlace tak po březnových 2 % opět zrychlila tempo růstu. Navíc v loňském dubnu vzrostly ceny meziročně o 12,7 % a už v dubnu 2022 stouply o 14,2 %. Znamená to (i když tato relativní čísla nestačí jen prostě sečíst), že se za poslední tři roky u nás ceny zvýšily téměř o třetinu! Přitom především v případě základní životní potřeby, jakou je bydlení, byl nárůst cen ještě mnohem vyšší. Ačkoliv je tedy nyní zdražování relativně pomalejší než v předchozích dvou letech, vzhledem k tomu, že mzdy dosud rostly podstatně méně, inflace se dál negativně podepisuje na životní úrovni většiny obyvatel. Právě to a nikoliv vládou a mainstreamem proklamované »zvládnutí inflace« je tak vizitkou současného Fialova kabinetu..

Většina cen u sledovaných položek v oddíle potraviny a nealkoholické nápoje zmírnila podle statistiků svůj meziroční pokles. Mouka byly v dubnu levnější o 19,1 % (v březnu o 27,8 %), maso o 3,9 % (v březnu pokles o šest procent), polotučné trvanlivé mléko o 11,4 % (v březnu o 26,6 %), vejce o 15,5 % (v březnu o 27,7 %). Ceny zeleniny vzrostly meziročně o 2,4 % (v březnu klesly o 4,8 %) a čokolády o 9,2 % (v březnu se snížily o 3,1 %). Ceny nealkoholických nápojů pak zrychlily svůj meziroční růst na 5,4 % (v březnu 0,2 %).

Největší vliv na meziroční zvyšování cenové hladiny měly podle ČSÚ už tradičně ceny v oddíle bydlení. Nájemné z bytu vzrostlo meziročně o 7,2 %, vodné o 10,9 %, stočné o 10,5 %, ceny výrobků a služeb pro běžnou údržbu bytu stouply o 4,6 %, elektřina zdražila o 12 % a teplo a teplá voda o 2,8 %. Zlevnily naopak zemní plyn (meziročně o 5,8 %) a tuhá paliva (o 4,8 %).

Náklady vlastnického bydlení (takzvané imputované nájemné, v jehož rámci statistici sledují zejména ceny stavebních materiálů, stavebních prací a ceny bytů či domů) v dubnu stouply meziročně o jedno procento (v březnu se zvýšily o 0,9 %).

Dalšími v pořadí vlivu na růst inflace byly v dubnu ceny v oddíle alkoholické nápoje a tabák. Lihoviny podražily o 10,4 %, víno o 5,5 %, pivo o 6,5 % a tabákové výrobky o 7,1 %. Ceny pohonných hmot a olejů vzrostly o 8,4 %. Stravovací služby zdražily o 7,9 % a ubytovacích služeb o 9,2 %. Ceny zboží úhrnem se v dubnu zvýšily meziročně o 1,4 % a ceny služeb vzrostly o 5,3 %.

Nárůst cen od roku 2015 o víc než polovinu! Index vývoje cen k průměru roku 2015 dosáhl 151,4 % (v březnu 150,4 %), což znamená, že spotřební zboží a služby u nás za posledních zhruba osm let zdražily o víc než polovinu.

Milady Horákové 497Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077 e.mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz MIČ 47 437